

દીલિપસંદ કવ્વાલ.

૬૨

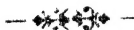
દીલકરેખ-માશુક.

લીખનેવાલે આર છપાનેવાલે,

મી બદરદીન હુસેનુદીન નીઝામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

કે. ત્રણ દરવાજા-અમદાવાદ.

પેટલી ખાર. (રજીસ્ટર હય) છદ્દ ૨૦૦૦

સને ૧૩૩૭ હીજરી.

સને ૧ ૧૯

Shri Jain Vibva Vijay Printing Press

Reichy Road- AHMEDABAD

Printed By Popatlal Amathabhai Shah.

Decorative line of diamond symbols.

કી. રૂ. ૦—૨—૦

દીલપસંદ કવવાલ.

દીલફરેખ માશુક.

ખીલકુલ નંધ કવવાલી.

ઉસ ને કહા તુ કોન હે મેને કહા શયદા તેરા.
ઉસ ને કહા મતલબ હે કયા મેને કહા શયદા તેરા.
ઉસ ને કહા ફિરતા હે કયું ગલ્યોં મેં મેરી રાત દિન
મેં ને કહા મૈ દેખ હું વોહ આરેઝે ઝેખા તેરા,
ઉસને કહા હુરદમ તુઝે ઇસ આશેકી સે કામ કયા,
મેં ને કહા મૈ મસ્ત હું ઔર હું મેં મતવાલા તેરા.
ઉસ ને કહા સચ સચ ખતા વહશી તુ કબ સે હો ગયા,
મેં ને કહા જબ સે નઝર આયા મૂઝે જલવા તેરા.

ગજલ કવવાલી.

અરમાને દિલ નિકલના દુશ્વાર હો રહા હય,
પહેલુમેં મેરે તકિયા દીવાર હો રહા હય,
કયા ખુબ દિલ લગી હય વ અદા લી કુછ નહીં હય,
ઇકરાર કરતે કરતે ઇન્કાર હો રહા હય,
વોહ દેખતે હંચ મુજકો ચીલમન ઉઠા ઉઠા કર,
મેં હોશીઓંકે સદકે દીદાર હો રહા હય,
ખિસગિલ મિસક રહે હંચ જખમી તડપ રહે હય,
અન્દા જે ચશમે ખાનાં તલવાર હો રહા હય,
કિસ મસ્તકી નિગાંહે દેખી હંચ શોક તુને,
દીવાના બન રહા હય સરશાર હો રહા હય.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૦૮૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દરબારીયે કવિાલ

વિષય ૬૬૬૮:૬ ૬૬૮

કન્વાલી.

પડા કલમઃ મોહમ્મદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
 મોહમ્મદકો કરો રાજ્ય મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
 ઉમર ફારુકને ક્યસા મીટાયા કુફરે જીલમતકો,
 જગાયા દીન અહમદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
 હમારે વાસ્તે સર દે દીયા સીખતે પયંબરને,
 કરો તુમ જાનકો કુરબાં મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
 ચેહી હૈ આરજુ મેરી કે જા હજરતકે રોજેપર,
 કહં મેં શુકકે સીજદે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
 અગર આડુ કશી રોજે મુબારકકી મીલે મુજકો,
 તો આડુ અપની પલકોંસે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
 તુમેહ અએ મોમીનો લાજીમ હૈ રહો હજરતકી ઉમતમે,
 મીટાવો કુફરકો તુમલી મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
 દરે જન્મતપે પુછા જાએજા હો કીસકી ઉમતમે,
 ખતાહું મેં નખી અપના મોહમ્મદ નામ લેલે કર.

ગજલ ઉમ્દા.

ઉમ્મત તેરી મુજરીમલો દોઝખસે જરી નીકલી
 રેહમતકી કસોટીપર ખાટીલી જરી નીકલી
 આગે મેરે માલીકકે મુજરીમ મુઝે ઠેરાયા
 અય નફસ ચેસખ તેરી બેદાહગરી નીકલી
 હરશેમેં તેરા જલવા અય નુરે ખુદા દેખા
 કવનેનમેં સખ તેરી ચે જલ્લ જરી નીકલી
 વાકેફ ન હુવા કોઈ બેહોશીકી હાલતસે
 વાકેફ મેરી હાલતસે કુછ બેખબરી નીકલી
 કબ દેખ સકા કોઈ હજરતકી હકીક્તકો
 ખીના ઇલી આંખુંકી એક બે બસરી નીકલી.
 બેશય હય ખુદાઇમેં એક નુરકા પરદા હય,
 હર નુરકે પરદેસે શાને બચરી નીકલી

મેહ શરમેં હરેક મુજરીમેં બખરીશ સેફલા કુલા
 ખેલી તેરી ઉમ્મતકી જલ ખુબકે હરી નીકલી
 ઉમ્મત તેરી જન્નતકો બતી હય ઉજી કંચસી
 મુસ્તમેં તો હન્સાંથી સીરતમેં પરી નીકલી
 બેશ ઉલફતે એહમદકા દીલસે ન ગયા દમ બર
 મએ કેફકે ખ્યાલેમેં હરવખત બરી નીકલી
 ગજલ ફકતી.

મુઝેબી હુબીએ ખુદા બખશવાના
 ન તુમ્સા મીલા કોઇ દેખા ઝમાના
 અધેરીસી મરકદમેં ઘબરા ન બઉં
 મુઝે ચાંદસી અપની સુરત દેખાના
 બહોત સખત હે ગરમીએ રોઝે મેહશર
 મેરે સરપે રહમતકા હો શામ્યાના
 બઠકતા હય દોઝખ નીકલતે હંચ શોઅલે
 જલામેં જલામેં બચાના બચાના
 ખીર તુમ કોઇ રાહ અયસી બતાદો
 મદીનેમેં હો રાત દીન આના બના
 પડા રેહને દે ગઈ અપને મકાં કે
 કહાં હે તેરે આશકોંકા ઠોકોના
 કબી અસવદ પાકપર બોસા દેના
 કબી જમ ઝમા આબે જમ જમ પેગાના
 મેં હું તાલિએ શોક પાળોસે હઝરત
 મેરા ઉન્કે કદમુપે મદફન બનાના
 ચલામેં બેં મેહ પ્રીલસે બોલે ચે હઝરત
 વોહ બતા હય અકબર ખુલાના ખુલાના

દીલકશ ગજલ.

બહાં મેં લાખું હસીન દેખે મગર વો સાબન કમલયાવાલે
 ન રંગ તુજસા ન રૂપ તુજસાન તુજ સાબે બન કમલયાવાલે
 ખુબી પેયાં કફી મીનતાં ચરન પકડકે ન બને હુન્કે

કોઈ ન દેખા તુજસા રંગીલા મગરવો સાજન કમલયાવાલો
 વો રેન કાલી શીરાકવાલી સજરીયા મુની પે કયુ ન તકપું
 કલીતો સપનેમે તુમ દયાસે દીખાઓ દરસન કમલયા વાલો
 રમાકે ધુની લગાકે સેતો કફનીયા પહેની લટે બપાકર
 જોગનીયા બનકર તલાશમે હું બનબન હુંડત કમલયા વાલો
 જુલાલો દવારે પે આપ મુજકો પજન લીતરમે મેરી છુટે
 પીછે પડી હે કાલુ બપાકે યે હીન્દ બહેરન કમલયા વાલો

નઈ કોવાલી નઅતીયહ.

જોદાને કયા બનાઈ હરકી સુરત મોહમ્મદકી.
 નઝર આતી હય પરદે પરદેમે રંગત મોહમ્મદકી,
 જોદા જબ ખુદ યે ફરમાએ કે હૈ જન્નત મોહમ્મદકી,
 કલી દોઝખમે જા સકતી નદી ઉમમત મોહમ્મદકી.
 ન હમ જન્નતમે જા જો ન હમ દોઝખમે જાએ જો,
 ખડે દેખા કરે જો હજ્રમે સુરત મોહમ્મદકી.
 ન શાહી કી તમન્ના હય ખાહિશ સલતનતકી હય,
 તમન્ના હય કે મિલ જાએ જુઝે ખિમત મોહમ્મદકી
 વોહી આંખોમે આંખ હૈ કે જીનમે શકવે એહમદ હો
 દિલાંમે દિલ વોહી હૈ જીસમે હો ઉલ્લહ મોહમ્મદકી.

નઈ કોવાલી.

આમાદએ કરવે મન આં શોખ સિતમગરે,
 ઈ તુર્કી તમાશા ખી ના કહાં ગુનડગારે,
 ગર નામો નેશાને મન દુરસંદ બેગો કાસિદ,
 આવારઓ મજનુને રસ્વા સરે બાગારે.
 અઈ ઇસએ ખીમારાં અઝ હિજરે તો રન્જુરમ.
 શાયદ ન ખખરદારી અઝ હાલતે ખીમારે,
 ખ્વાહી કે શેક્ષા બાશદ ખીમારે નાહખખતરા,
 ચક જુરઆ જોદારા દેહ અઝ શરખતે દીદારે.
 અઝ કુચએ મઅશુકહ બાસાઝ “મોનીર” આયદ
 સર બર કફો જાં બર લખ દિલદાર બ અધ્યારે.

કવ્વાલી-શયદા.

આગમેં ગીરનેસેં કયા મએ કહી જલ જાઉંગા,
 નામ લેકર મેરે જવાનકા નીકલ જાઉંગા.
 ઇશિકમેં જવાનકે વે વજદ નહીં હય મુઝકો.
 કે સંભાલેસે કીસીકે મંએ સંભલ જાઉંગા
 લાગે બેહકાયે કોઇ જવાનકી જાનીબસે મુઝે
 મએં અકીદા નહીં ઉસકા કે બદલ જાઉંગા.
 બનકે બયેહુંગા મંએ દરગાહે જવાન સાહેબ.
 પ્રીર વહાંસેં કબી ટાલે નહીં ટલ જાઉંગા.
 જલવએ હજરતે જવાન હએ નજરમેં મેરી,
 ઉસકો લેકર મંએ ગીરંગા તો સંભલ જાઉંગા
 દીલ ચેહ કહેતા હએ કે અજમેર ચલુંગા લેકીન
 લોટ આનેકે ઇરાદેસે મચલ જાઉંગા
 બે તલબ જવાન કે મુમકીન નહીં જાના મેરા,
 જબ બુલાયેંગે મુઝે સરકેહી બલ જાઉંગા.
 પસી ઉમ્મેદમે બયઠાહું મંએ અબતક શૈદા,
 આજ બુલવાયેંગે જવાન મુઝે કલ જાઉંગા.

કવ્વાલી.

ફિરાકે જાનામેં હુમને સાકી લહુ પીયા હય શરાબ કરકે,
 તપે અલમને જીગર જો બુના તો હુમને ખાયા કબાબ કરકે,
 નયા કરિશ્માં નઇ અદાએ ગજબ હય ઉસ ઇશ્વગરકે ગમરે.
 જરા જો રૂબસે નિકાબ સરકી તો માર ડાલા હિજાબ કરકે.
 મેરે જાનાજેપે મેરા કાતિલ નમાજ પઠકે એકે કહે રહા હય,
 લે અબતો સરસે અબાબ ઉતરા ચલાહું કારે સવાબ કરકે
 ન કુલ બુલ બુલ ખુશીસે હરગિજ જો શુલકે કુલા નહીં સમાયા,
 ગયા વોહ અતારકી દુકાં પર ફિર ઉસને બેચા શુલાબ કરકે..
 ઇધરતો મુંહશે સવાલ નીકલા ઉધર સિતમરને બાત કાઢી,
 ગલીલ હોના પડા હય કયસા સનમકો હાજીર જવાબ કરકે.
 ફકીર મીસકીં ગદા બિખારી કહાયે અયસે નસીબ મેરે,

જાહે મુઠ્ઠર ચુકારતે હંચ વોહ મુંજકો આલી જનાળ કરકે.

કંવાલી

સાકી તુ દીયે જા મય જીરકો તુ દીઆ ચાહે.
વોહ સખમેં સોહાગન હય જીરકો ક પીયા ચાહે.
સંકી મુઝે દોરેમે અપને જો લિયા ચાહે,
ઇસ ઢબકી પીલાહું મય પીતેહી પીયા ચાહે.
જસ જાન લિયા તુમકો પહેછાન લિયા તુમકો,
અબ કિસપે ચેહ મન રીઝે અબ કીરકો જીયા ચાહે.
સદમા તો નહી મુઝકો સર મુંડ ચલા જાઉં,
મંચ દિલતો મસે દેહું વોહબી તો લીઆ ચાહે.

ગજલ-આસી.

તેરે અંદાસુને મારા મુઝે ખાગન બનકે,
જુલ્ફ પુર પેંચનેલી ડસલીયા નાગન બનકે.
તિરે મીઝગાંને તેરે કર દિયા ધાયલ મુજકો,
ચશમે જાદુને તેરે ઇશ્કકી ગોફન બનકે.
નિમ ખીતમીલસા તડપતાહું તેરે હીજરમેં જાં.
ગલેસે અપને લગાલે મૂઝે સાજન બનકે.
તેરી કુરકતમેં જો સરજાઉં અગર અચે જાનાં,
પુલ તુરબતપે ચડાના મેરી માલન બનકે.
આસી મુસ્તાક હું કર સસ્લસે દિલશાદ મેરા,
વરના મહશર મેં રહુંગા તેરા દામન બનકે.

કંવાલી—નીજમી.

તલવાર ખુમે રંગલો અરમાન રેહ ન જાચે,
ખીસ્મીદાકે સરપે કોઈ એહસાન રેહ ન જાચે.
વાઅદા કીયાથા અય દીલ આનેકા આજ ઉસ્ને,
આરએશાંકા કોઈ સામાન—રેહ ન જાચે.
ભરભરકે જાય દે તુ હમ મય કરીંકા સાકી,
મેહપ્રીલમેં કોઈ પીયાસા મેહમાન—રેહ ન જાચે.

લીલાહુ ઇસ્મેં આકાર તુમ અપના ઘર બનાવો,
 દિલ ખાનગે ખુદા હય વિરાન—રહે ન જાએ.
 લીલાહુ અપને ઘરસે દુશમનકો તુમ નિકાલો.
 ફીર સાકે ચમનમેં શયતાન—રહે ન જાએ.
 અબ કતલ કર ચુકે હો ખામાલ લાશ કરદો,
 ચેલી તુમ્હારે દીલમે અરમાન—રહે ન જાએ.
 વોહ તોગ લેકે આએ ગાત સરકે બલ નીજમી,
 ઉલ્કતકા મઅરેકા હય મયદાન—રહે ન જાએ.

જે ૪૮૧.

ઉસીકા મીલા હય ખુદા ચુપકે ચુપકે,
 જો કરતા હયે આંહા ખુદા ચુપકે ચુપકે.
 જો હયે મેરી હાજત દિલા જલ્દ ઉસકો
 ઈલાહી તુ કરદે રવા--ચુપકે ચુપકે.
 ગુન્હા જો કે કરતે હયે પે શીદા સબસે,
 સબ ઉનકો દેગા ખુદા--ચુપ. ચુપકે,
 બકા મરતબા ઉનના મહશરમે હાગા,
 જો દેતે હેં રાતે ખુદા--ચુપકે ચુપકે,
 કુલ ઉમ્મતકે ખાતીર નમાન્નેમેં હસકે,
 હવા કરતે થે સુસ્તુકા--ચુપકે ચુપકે,

કંવાલી

જો કાફીર ખુદાકો ખુદા જાનતા હૈં,
 ખુદાકો ખુદા જાને કયા જાનતા હૈં,
 જો ખુદા પુજનેકા મબ્દ જાનતા હૈં,
 વોહી ઈન ખુદાકો ખુદા જાનતા હૈં,
 બલા ગયેરકી ઇસમે કયા હય શીકાયત.
 ફક્ત હસરેકા સતા--જાનતા હૈં.
 મએ કહેતા હું જબકુછ કહું અપને છુકી,
 તો કહેતે હયે હુમ મદુવા--જાનતા હૈં.

જો કુછ મએ સમજતા હું વો સખ ગલત હએ.

જો વો જાનતે હએ ખજા જાનતા--હું.

ગઝલ-અશરફ.

દીલ પરદા નશીનોસે લગાયા ન કરીંગે
દર પરદા સીતમ ઉનકે ઉઠાયા ન કરીંગે
ગુસ્તાખ શમે વસ્લ હુવા જખકે મએ ઉનકા,
કરમાયા કે ઘર હમ તેરે આયા ન-કરીંગે
પ્રીર હઝરતે દીલ કુચેયે જાનાંમે ચલે આપ,
ઇકરાર તો યેથા કહી ખાયા ન-કરીંગે.
દીલ ઉન્સે લગાકર અખસ હમ દેખીંગે અશરફ.
અખ દાગે મોહબત કહી ખાયા ન-કરીંગે
જુમતે હએ અખસ હમ અદલ દેખીંગે અશરફ
કખતખ હમે સુરત વો દીખાયા ન-કરીંગે.

હવાલી.

બુલ બુલો કીસને કીયા ખાના ચે વીરાના તેરા,
કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
જાનખી જાએ તો આએજાન નહ બુલુંગા તુએ,
યાદ આંતા હે મુએ.
આકે નાગનકી તરાહ ગોદમે ખલખાના તેરા,
કયું હએ ચીલ્લાના તેરા.
તપીશે હીજરમે દીલહી મેરા કાબુમે નહી,
તન કહીં જાન કહીં.
શમ્અરૂ લે ખખર અખ જલ ગયા પરવાના તેરા,
કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
મુરખ રૂ ખાગસે આતે હેં નજર કાલે ભંવર,
કયા પડા તુઝપે ખતર.
ઉજડા ઉજડા નજર આતા હે આશીઆના તેરા,
કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
ભર ભર આતે હએ જો અખદુલ કરીમ આંસુ તેરે.

સમ બતા ચાર મેરે.

ક્યું હે ચીલ્લાના તેરા.

સહેરો.

સરયે બાંધે હુવે નવ શાહ જે આયા સહેરા.
હુરો ગીલમાને બડી ધુમસે ગાયા સહેરા.
લોગ હર સીમ્તમ સે દેતે હયે મુબારક બાદી,
સખકી નજરોમેં હય ઇસ વકત સમાયા સહેરા.
મું છુપાને લગે ખુશીદો કમર ગયેરતસે,
બાગબાં પુલોકો જબ શુંદકે લાયા સહેરા.
શુલે જન્નતમેં લી ખુશો નહી અયેસી હરગીઝ.
સખ ફરીશતોને હયે આંખોસે લગાયા સેહરા
ફરશસે અરશતકે યે શુલાશુલા શાદીકા હુવા,
અયેસા દેખા તો નહી હમને ખુદાયા સહેરા.

ગઝલ મશવર.

ઈન દીનો જોશે જુનું હએ તેરે દીવાને કો
તોક જ નજર લીયે આતે હએ પહેનાનેકો,
શહરમેં અપને યેહ લયલાને મનાદી કરદી,
કોઇ પથરસે ન મારો મેરે દીવાનેકો.
ખુને દીલ પીનેકો આર લખતે જીગર ખાનેકો,
યેહ ગીઝા મીલતી હએ જાના તેરે દીવાનેકો.
મન આકરતા હએ મુજે ચારકે ઘર જાનેકો
આગ લગ જાએ મસીહા તેરે સમજાનેકો.
અયે મુરબીર તેને હાથોંકી બલાયે લે હું,
ખુબ તસવીર બનાઇ મેરે દીખલાને .1.

કબ્વાલી બાકર.

તુમહારે હુસ્નકી જબતક બહાર બાકી હય,
જે આહો જુલમ કરો અખતીયાર બાકી હય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખાદે એ જાલીમ

લખું'ચે હમ હય તેરા ઇનતેઝાર બાકી હય
 કીયા જો વસલકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો,
 તુમહારે દીલમે અસીતક ગુબાર બાકી હય
 ચેહ હસ્ય હય કે ચલો બાગ મયકશી હો જાએ.
 શરાબ શીશે'મે' હય ચોર બહાર બાકી હય.
 ખુદકે ફઝલસે ઇતના તો હો ગયા હાંસીલ,
 ખુતોકો દીલમે' તો અબતક ગુબાર બાકી હય
 તુમહારી આંખસે' સાબીત હુવા હય ચે અકબર
 શરાબે વસલકા અબતક ખુમાર બાકી હય.

ગઝલ

નીસ બીસમીલ છોડનેસે તુઝકો હામીલ કયા હુવા,
 આજ તેરા અજો પરી રૂ તેગ કાતીલ કયા હુવા,
 અય ફુલક ઇસ્ત જુલમસે કયા બઢ ગયા તેરા ઉદેજ,
 બાકમે હમકો મીલાયા તુઝકો હાસીલ કયા હુવા.
 તેરે ગમમે' રોતે રોતે ધુલ ગયા સારા બદન.
 રાત ભરમે હાલ મેરા શમા મહશીલ કયા હુવા
 જાનકર ગોહર મીટાઇ આગરૂ ઇસ ઇશકને
 છોડ બઝેઠે સખકો હમ દીલ તુમ'પે માયલ કયા હુવા.

કબ્રવાસી સફદર.

ચે ભુલ ગયા વો ખુત ખુદ કામ હમારા.
 ઇસ શરમસે લેતા નહીં અબ નામ હમારા.
 હમ દેખનેવાલે ચે કીસી એકસી આંખે,
 કુછ કર ન સકે ગરદીશે અધ્યામ હમારા.
 જી બરકે ન દખી કહી આંખે તેરી સાકી,
 ઇસમે'સે ન લખરેજ હુવા જામ હમારા
 અબ અજોન નહીં સીનેમે દીલકો કીસી પહેલુ,
 વો દીદનીગાહ લે ગઇ આરામ હમારા.
 રહી ચુંહી ઉદ્દત જો જીબકે દુતાકી,
 ન જાયગા સફદર ચે સોદા હમારા.

ગજલ.

ઇશકકા ખંજર લગા હયે દીલપે કારી ઇન દીનો,
 જખમકી સુરત હયે ખું આંખોસે જરી ઇન દીનો.
 બાગમે જતી હયે ઉસ ગુલકી સવારી ઇન દીનો,
 મુંહ છીપાયે પ્રીરતી હય બાદે બહારી ઇન દીનો.
 દે દે કે કસમ કુચયે કાતીલકો લે જતા હયે દીલ,
 દુશમન અપના કર રહા હયે દોસ્તદારી ઇન દીનો.
 લોલી બાલી શકલ પર દીલ તડપા જતા હયે સનમ,
 કપાહી સુરત હો ગઈ હયે ખ્યારી ખ્યારી ઇન દીનો.
 ઠંડી સાંસે ભરતા થા હરદમ એ ગુલ તેરે લીયે.
 સસ જતા તેરી બહુન કેસર કહાં હયે ઇન દીનો.

કંવાલી અકબર.

ફજલે હક હે અહમદે સુખતારકે સાચેતલે
 શાને કુદરત હયે નીહાં દિલદારકે સાચેતલે.
 હીજરતે કરતે હયે અખતો મંજલે જુલમાતકી.
 જતે હૈ વો જુલ્ફે અંખર બારકે સાચે તલે,
 આશકોંસે ઇસ તરા મહેબુબ રહેતે હેં કરીબ
 આંખસે પુતલી હે જું દીદારકે સાચે તલે,
 હયે ઉમીદે આતેફત અકબરકો રહેમતસે તેરી.
 મગ ફિરત હયે જુલમકે ઇક્રારકે સાચેતલે.

કંવાલી

દુલા બન બયેઠે હયે દાતાર પીયા આજકી રાત.
 હસકે દીદારકા શયેદા હયે ખુશ આજકી રાત.
 ખુમસે લાતી હે દાતારકા સનદલ મખલુક,
 અરથમે તુર છીટકતા હે ખુશ આજકી રાત.
 સાઇલો કીજ્યો તુમ અપને મતાલબ હાસીલ,
 મીરાંકે ફ્યેજકા દરીયા હે રવાં આજકી રાત.
 ફ્યે દાતારકા અરથા હયે પરસતાનકે ખીચ

દેખને આતેહોં તો જુલફે દુતા આજકી રાત.
અર્જ કરતા હએ ये सर अपना जुकाकर कदयर
બિડા કર પાર મેરા બહેરે ખુદા આજકી રાત,

કન્વાલી-આશીક.

ખામસે વહેશત હુઇ બેએતીનાઇ આપકી
તીનકે ચુનવાને લગી હમસે જુદાઇ આપકી
આપકી જાને બલા કયોંકર કટી કુરતકી રાત
દીલ તલપ કર રહે ગયા જબ યાદ આઇ આપકી
ખુદ ગલા કાદું મુઝે અંજર ઈનાયત કીજીયે,
દેખો દુખ બીયેગી યહ નાજુક કલાઈ આપકી
કરવટેં શબભર લીયા કરતા હું નીંદ આતી નહિ
રાતભર બેતાબ રખતી હએ જુદાઈ આપકી
આશીકોંકે દીલપે ગીરતી હએ હજારોં બીજલીયાં
દેખકર સીનેપે જંજીરે તિલાઈ આપકી.

ગઝલ-કલીયર.

ધુમ હએ અરશપે વો શાને ખુદા આતે હએં,
મીલને અલ્લાહસે વો શાહે હુદા આતે હએં
કહા જીબરીલને ઈસાસે જીયારત કર લો,
ધુમહે આજ વો મહેબુબે ખુદા આતે હએં.
સબ નબી કહેતે હેં આપસમે ખુશીસે દેખો,
જસકે ફક્તાક હએં વો હોશરૂખા આતે હએં.
કહા ખાલીકને મલાએકસે મીટા દો જુલમાત,
આજ મેહબુબ મેરે માહેલકા આતે હએં.
બક્ષ દેતા હું અલી ઉમ્મતે એહમદકો તમામ,
દમબદમ લબપે તેરે બદરૂદ દુબા આતે હએં.

ગાયન.

રંડી નહીં કીસીકી યાર અયે ઘરબાર લુટાને વાલે
હએ જુટા ઇસકા ખ્યાર સબ નકલી કારોબાર.

ઇસમેં નક્કા નહીં હએ ચાર અયે ઘરખાર હુટાનેવાલે
 ઇસને દેખા સેઠ હએ જીસકો જલમેં લાઈ અને ઉસકો
 ખાકે માલ કહા તુમ ખીસકો અયે બેટા મુરગીવાલે,
 જીસકે પાસથી ડેખજલર મોટર ખસ મરગઈ રંડી ઉસપર
 પ્રીર ઉસ્કા ઉડયા છપર છાકટ બનગયે મોટરવાલે.

ગાયન કાફી.

ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે બહાનારે
 તેરી ઉલકતમેં દીલ હએ દીવાનારે—ગોરી૦
 કમસ્તીન તેરી જવાની જોખન ઉભારપર
 નયના તેરે રસીલે સુરખી હઅ ગાલપર
 નાજો નખરેસે દીલકો હુભાનારે—ગોરી૦
 સાડી તેરી પચરંગી ચોલી હએ ખુટેદાર
 ચલતે ચલતે તેરા મુસકુરાનારે—ગોરી૦
 કયોં છોડતે હો મુઝકુ તુમ હરવખત હરવડી
 મુરલી છીનાલ સમજે હો કરતે હો દીલ લગી
 અએસી ખાતોંસે હોગા ન મીલનારે—ગોરી૦
 અઅછા મેએં વઅઠા કહતી હું તુમ જાઓ અપને ઘર
 કલ આઠ બજે શબકો તુમ આના મેરે ઇધર
 તબી આના તો સીટી બજાનારે—ગોરી૦
 એક રાત બેયઠી મુંતજર આયે ના મહેરબાં
 જખ અસ્ધી રાત ગુજરી તો આંસુ હવે રવાં
 હાય કીસકુ કહેં મએં રવાનારા—ગોરી૦
 કુટનીકો સાત લેકે આઇમેં ઉનકે ઘર,
 કુટની ને દેખ બોલી સોયે હએ પલંગપર
 કુટનીને ઇતના કહેકે ઓ તો ચલી ગઈ
 મએં પાસ ઉનકે જાકર ખામોશ ખડી રહી
 દીલમેં ડર હએ કે કયસે જગાનારે
 ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે

કવ્વાલી શમસ.

પહેલુંમે મેરે ક્યા કરું દીલબર તો નહીં હયે
 ગુલસુરખ ગુલ કહેતે હયેં ગુલજબા નહીં હયે
 ઉડતા હયે બહોત દેરસે ઘર પર મેરે દેખો,
 આસ્કકે કોઇ દરકા કબુતર તો નહીં હયે.

દીલ ચાતાહે ઉડ જઈ મયે માશુકકે ઘરતક
 પર ક્યા કરું ઉડનેકે લીચે પરતો નહીં હયે.

.. સુનતાહું કે બીન દામસે મીલતે નહીં માશુક
 આશક હું મગર પાસ મેરે જર તો નહીં હયે
 પોંચ્યા દીયા એક પલમેં મુજે અરશે મોઅસ્લા
 હાં શમસ જહાંમેં કોઇ દીલબર તો નહીં હયે

ગાય . આનરીનાગ

જ્યાં જ લગા પરનારીસે તું હરદમ રયે દુશીબારીસે
 કુછલુત્ત નહીં ઇસ્યારીસે ઘર ઘરમેં ધુસા અછ બહીસે
 કયા-જુબ મીલાયે ચાર વહીપર બીટકે ચલતું મીલ જુલુક
 નાકપેં ઠાસા ગાલપેં હપ્પડ મારું અળ મકકારીસે

કવ્વાલી રમજાન

. હુસન તેરા અયે સમન આખીર ફના હો જાયેગા
 છોડકર અપના વતન આપાગી અકેલા જાયેગા
 બાર બાર મત જાયના તું માનજે મેરા કહા,
 ચાંદની છુપ જાયગી મયલા બદન હો જાયેગા
 કુલકે ઢેલે કપ્રપર મેરે નમારા અયે સનમ
 ખાક છન છનકે મેરા મેલા કફન હો જાયેગા
 બાદ મરનેકે મેરી ચે લાશ મીલનેકી નહીં
 હુડીયાં મેરી ચખાનેકો હુમા લે જાયગા
 દીલમે આતા હયેકે દમમેં પુકું કોહિં તુરકો
 ખીયાલ આતાહે મુસા બે વતન હો જાયગા
 હકકતો જાહેર કીયા તુંને રમજા શોકશે
 ઈન ખુતોંમે હુડનેસે ક્યા ખુદા મીલ જાયગા

ગજલ.

મુહબ્બત ઉસ સનમકી મુદતોંસે દિલમેં ઝસ્તી હય.
 ખુદાકી શાન કાઅમેમેં અખયબ ખુત પરસ્તી હય.
 હુવા હય જબસે સોદા ઇસ અદમે કુએ જનાંકા
 દિલે શયદાકો મેરે જુદકે નાગન તનક ડસતી હય
 રિહા કરદે અરે નૈયદ ગુલશનમેં બહાર આઇ
 કફસમેં દીદ ગુલકે વાસ્તે ખુલ ખુલ તરસ્તી હય
 દુરંગી આઈના દિખલા રહા હય દેખ ઓ ગાફિર
 ઇધર નકશા અદમકા હય ઇધર તસવીર ખિયતી હય
 ગરજ શયખા બરહમનસે નહીં કુછ માંય તો કંકતા હુ
 ઇબાદત ખાના મી ખાના ઇબાદત ખુત પરસ્તી હય
 ફવાલી ગૌહર.

ન તહય પ્રીરાકે ખુતમેં દીડે બેકરાર સોજ
 કે ગુજર ગઈ શખ આધી નરક ઇન્તોખર સોજ
 ન તહય ઝમીપે ઝાલીમ તુજે ગા.મે ઉઠાવું
 તુજે સીનેસે લગાવું તુજે કરવું પ્યાર સોજ
 યે નસીમ થંડી થંડી યે હવાકે સરદ છોડે

ઝે દે રહી હે દોરી મેરે ગમ ગુસાર સોજ
 ચેહ તેરે સદાય નાઝ ગુજે ગુતખીમ ન કરદે
 મેરે પરદા દાર સોજ મેરે રાજદારા સોજ

દફન કર ચુકે જબ તો લહદને યે નીહાદી
 મુજે ઘર સમજકે અપના મેરે ચારગાર સોજ
 શખ વસલ ઉઠકા સોના ન હજાર બાર ખુશહુ
 તુ અદાસે ઉનકા કેહેના કે ખુદાકી મોર સાજ
 મુઝે ખુશ્લા રહા હે તેરા હમ બદમ તહયના
 મેરા સાથ દેનેવાલે મેરે ગમ ગુસાર સોજ

ગજલ છોટીજનન.

શરબતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ દુમી
 દરદે કુરકતસે જીલા માય ડીયર કમ દુમી

દેખ મુઝકો, ન જલા માઈ ડીયર કમ દુમી
 દીલકો વહશી ન બના માઈ ડીયર કમ દુમી
 મેંતો સદકેમેં તેરે હો ગયા આવારા વતન
 તું કહાં હાએ ગયા માય ડીયર કમ દુમી
 ફરલે શુલ આઈ હે અગ્ર આયા હે મોસમ અઝી
 જામ પર જામ પીલા માઈ ડીયર કમ દુમી
 તેરી કુરકતને બહોત જુલમ કીયા હે મુઝપર
 મુઝકો કર ગમસે રીહા માઈ ડીયર કમ દુમી
 ઉઠ ગઈ હાએ જમાનેસે જખાને ઉરદુ
 સખકો અબ વીઈ હુવા માઈ ડીયર કમ દુમી

ગઝલ.

અજમેર જાનેવાલે સખલોગ જા રહે હંય
 કીસમતકે કુટે એક હમ આંસુ બહા રહે હંય
 ચારખ કોઈ ખખર ચેહ આકર સુનાએ મુઝકો
 અજમેરવાલે ખવાજા તુઝકો ખુલા રહે હંય
 સુશતાકે દીદ દેખું વો ચહેરએ મુનબ્બર
 રૂખસે નકાબ અપને ખવાજા ઉઠા રહે હંય
 સાકી બને હંય ખવાજા સખકો પીલા રહે હંય
 જો માંગના હો માંગો ઉમ્મેદવાર દુનયા
 સખકી મુરાદેં હકસે ખવાજા દીલા રહે હંય
 કયું કર ન ખાતમેરી બનઆયે અએ અઝીઝો
 બીગડે હુઓંકી કીસમત ખવાજા બના રહે હંય
 સાનીપે રહેમ કીન્ને દીલલાહ અખતો ખવાજા
 મુદતસે આપ ઉસકો દરદર પ્રીરા રહે હંય

ગઝલ.

હાય ગરદનમેં મેરે પ્યારસે ડાલે ન ગયે
 ઇંદકે દીન લી તો અરમાન નિકાલે ન ગયે
 વસલનેગો તેરે અરમાન નિકાલે લાખોં
 ફિર લી કુછ રહુ ગયે અએસે કે નિકાલે ન ગયે

ખલેશે ગેરસે કુરસત ન હુઈ જીતેજ
તુમને કાંટે વો ચુલોયેકે નિશ્ચલે ના ગયે

ગઝલ.

વસલકે અએશમેં સખ હિજરકે ગમ ભુલ ગયે
યાદ રાખનાથા હમેં જીસકો વો હમ ભુલ ગએ
વાદએ વસલ કયામતમેં તો હોગા ઈનસાફ
વાં લી દહીયેગા કે હમ તેરી કસમ ભુલ ગયે
લિખને ખેઠે જો ઉનહોં હાલ પરેશાં દિલકા
હરકે મતલબકો ઉઠાતે હી કલમ ભુલ ગયે

ગઝલ અકબર

અજબયે ઇશકકા દોનુ તરફ અસર ફએલા
ઇધર ખયાલ ચલા એર ઉધર ચલી લયલા
શીયાહ પોશ જો કાએકો કૈસને દેખા
હુવા ન જખત તો ચીલ્લા ઉઠા કે ચા લયલા
જમીન તુજમેં શહીદાને નાજ દફન તો હએ
રહે ખ્યાલ કે ઉનકા કફન નહો મયલા
ગયા જો કાએકો મજનુ તો ચેહ દોઆ માંગી
ઇલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલ્કતે લયલા
લગી જો હશ્રમેં રીન્દોકો પીઆસ ચીખ ઉઠે
ખુદાકે વાસ્તે સાકી સુરાહીયો મયલા
સુના કે અકબરે મય કશને આજ તોખા કી
ખપા હયે હલકએ રીંદામેં શોર વા વયલા
હુટી નહો કિસી દીલકી ખસી હુઈ ખસ્તી
વહાં ખુલંદ હયે અકબર સદાએ વા વયેલા

કંવાલી અશરફ.

શોખીયાં ખઝમમેં વો કરકે ચલે જાતે હોં
ચુટકીયોસેલી મેરે દીલકો મલે જાતે હોં
રેફહે વસ્લસે મહેરમ રહુ ઇદકે દીન

મુદ્ધ યારસે મીલ મીલકે ગલે જાતે હે
 મેહરે મેહશર ન દીખાયે મહે અપની ગરમી
 હમતો ખુદહી તપે કુરકતસે જલે જાતે હે
 જરતે દીલભી મેરા સાથ નહીં દે સકતે
 મંઝીલે ઇસ્કસે ઘબરાઈ ટલે જાતે હે
 હોગા હાસીલતો કબી જામ મોહબત અશરફ
 દરપે ઉસ શોખ કે હમ રોજ વલે જાતે હે
 કંવાલી અકબર.

હે તુરે મોહમદકી ઝલક રંગે ચમનમેં
 રાણેમેં બેલેમેં ચમેલીમેં સમનમેં
 ગર ચેહી રહી આગ મોહબતકી બદનમેં
 ઉડ જાઉંગા કાકુર લગાતેહી કફનમેં
 ઉસ સરવરે આલમકે પર્ચાનેકી ઝીયાસે
 ખુ મુશકે ખુતાનમેં હે ચમક લાડે ચમનમેં
 બેકસ હુ મચે આજઝહુ મદીનેમેં ખુલાલે
 મર જાઉંગા ઘુટ ઘુટકે કહી રજે મોહનમેં
 હીજરે શહે કવસરમેં મેરી જાન ગઈ હે
 એક હસરતો અરમાં કી હે તસનીર કફનમેં
 ફરીયાદહે ફરીયાદહે અચે દાવરે મેહશર
 ઝોહરાકા ચમન છુટ લીયા શામકે બનમેં
 હર સીમત મોહમદકી રીસાલતકાહે શોહરા
 કોહસારમેં બસતીમેં બીયાબાંમે ચમનમેં
 અકબર હે મેરા નામ સનાખાને નખીહુ
 ખુલખુલસા ચહેકતાહુ ગુલીસ્તાને સરનમેં
 કંવાલી અકબર.

મુજરઈ રનમેં નખીકા લાડલા આને કો હય
 ફાતમા કા લાલ સુચે કરબલા આનેકો હય
 સરપે તાજે નવ રતન ચોર હુલચે બાગે બહીસ્ત
 હાથમેં શમશેર હચે શેરે ખુદા આનેકો હચે

નુર ચક્ષમે મુરતુળ મકખુલે જાતે કીખરીયા
 રાકળે દોશે મોહ'મઃ મુસ્તફા આનેકો હુએ
 શહને જાકર રનમે ફરમાયા કે અય શીમરે લઈન
 કર ન યે બુદ્ધો સીતમ રોજે જળ આનેકો હુએ
 બાજ આ ડર કહરસે અલ્લાહ કે વરના અબી
 અરખપર ગરદીશ જમીપર જલજલા આનેકો હુએ
 થી નીદાએ મુસ્તુફા પર સખ બસ ઘખરા નહી
 બુદ્દ મેં અબ હુમારે મહલકા આનેકો હુએ
 રૂહ પાકે પંજતનપર લેજ અય અકબર ફરદ
 હંડી હંડી બાગે જન્નતસે હુવા આનેકો હુએ
 ગાયન.

ગમકી છુરીયોસે સીના પ્રીગાર લયોરે
 ચીંતામેં ડાર ગયો હોકે ખફા ગયોરે
 ચલતે ચલતે પરીશાં બનાય ગયોરે
 મેરા તો દેખકે દીલ તુજકો દુઆ હોતા હુએ
 ચોરતું કયસા હુએ જલ્લીમકે ખફા હોતા હુએ
 કયા યે ખફગીહી મોહબતકા સીલા હોતા હુએ
 ચેહી તેવર રહે તો દેખીયે કયા હોતા હુએ
 ચીંતામેં ડાર ગયો હોકે ખફા ગયો
 દીલમેં રંજશકે નશતર ચુભાય ગયોરે

ગજલ-રફીખ

ચાંદ ગાયબ હુવા ખુરશીદ નબુદાર હુવા
 જલવગર કચુ' નહીં અબતક બહો મેરા યાર હુવા
 શબકો સોયા થા બહો પહલુમેં મેરે રફકે કમર
 સુખકો પાયા નહીં જબકે મંચ બેદાર હુવા
 મોતસે મીલનેકા ઇકરાર કરંગા મએલી
 હસ મસીહકો મેરે મીલનેમે ઇન્કાર હુવા
 શમઅકી તરહસે જલજલકે હુવા મંચલી તમામ
 રઓનકે બજમે રફીખ આજ બે બહો યાર હુવા

કંવાલી.

મદીનેમેં મેરા ચારખ મુકામ હોજાવે
 વહીં પે ઉમ્ર દો રોજ તમામ હોજાવે
 તેરી જનાબે મુકદ્દસમે સવરે આલમ
 કુબુલ મેરા દરદો સલામ હો જાવે
 હમેં હમેં દીલસે બરોસા તેરી શક્ષ અતકા
 લલાહે આજહી ચવમુલ કયામ હો જાવે
 જો જાન જાવે શહીદીકી તરેહ રવજે પર
 તો આશકાને મોહમદમેં નામ હોજાવે
 ચે આરબુ હેકે એક ગાર જીનદગાનીમે
 દરે હુજુર પે હાજર ગુલામ હોજાવે
 ખુદાકે વાસ્તે અજ તો નીગાહે હુતફ કરમ
 ઇ ધરખી અય શહેવાલા મુકામ હોજાવે
 જબાંસે કહેતાહું મેં લાઈલાહા ઇસ્લદલાહ
 કરમ કરીમ ઇલાહી તમામ હોજાવે

ગઝલ કંવાલી.

દીલ હમેં સનમડો દીયા તજરાના સમજકર
 જાલીમને જલાયા ઉસે પરવાના સમજકર
 મએતાલીમે જોસા જો હુવા જુલફાંકા ઉનકે
 જજીરસે બંધવાદીયા દીવાના સમજકર
 પહેલેતો મેરે સામને મું જોલકે બચઠે
 શીર ફેર લીયા મું હમેં બેગાના સમજકર
 સાકી મેં તેરે સદકે મયે વસ્લ પીલાદે
 આયા હું જોહોત દુરસે મય ખાના સમજકર
 મનસુર ઇસી વાસ્તે કહેતા થા અનલ હક
 સુલી પે ચડાયા ઉસે દીવાના સમજકર

ગઝલ મુઝતર

અસીરે પનજ્યે આહદે શખાખ કરકે મુજે
 કહાં ચલા ગયા બચપન ખરાખ કરકે મુજે

ચેહ ઉનકે હુસ્નકે હચ્ચે સુરત આફરીસે ગીલ
 ગળખમેં ડાલ દીયા લાજવાળ કરકે સુઝે
 ફીસીકે દરદે મુહબ્બતને ઉમર-ભરકે લીયે
 ખુદાસે માંગ લીયા ઇન્તીખાળ કરકે હુઝે
 મેરે ગુનાહ છયાદાહ હચ્ચેં યા તેરી રેહમત
 કરીમ તુહી ખતાદે હીસાળ કરકે સુઝે
 મચ્ચે ઉન પરદેયે જેનસે મર ગયા મુઝતર
 ઉન્હોને મારહી ડાલા હિજાળ કરકે સુઝે

ગઝલ

કયા રંગ બીગડને લગા દુન્યાકે ચમનકા
 ખુલખુલકે ઇવજ સુવંપ હે ગુલ ઝાઝો ઝગનકા
 દયું છીનતા હે નખલસે ગુલ ખુટાંકી ચદર
 ગુલચીં તુમી એક રોજ હે મોહતાજ દુનકા
 તુ પરદા તરી લોગેંકી કયુ ચાહે હે ના ના
 લાયા થા કહાં તુને લીખારા અપને ખમનકા
 અચ્ચે ખાદે ખીઝાં છુતી હે ગુલબરે દરખશાં
 પર સીક્કા ચલેગા ન વહાં ચહાંકે ચલનકા
 નીસબત હે તુકે રચોનકે ગુલબરસે યા ઝાગ
 ચીલ્લાકે ન ખા મગજ તુ તીફલાને ચમનકા

ગઝલ

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહંમદ
 પ્રીરદોસમેં ચાહે છલે લે જાયે મોહંમદ
 ઉમ્મતમેં મોહંમદકી હો કયસાહી ગુનેહગાર
 બખશુંગા મેં ખેરાક છલે બખશાયે મોહંમદ
 બખશુંગા ગુનેહગારકો મેહશર કરમસે
 એકબાર ઇશારેસે જો ફરમાયે મોહંમદ
 હર તરહેકી ખાતીર મુજે મંજુર હે ઉલ્લકી
 જો માંગે કયામતમેં વહી પાયે મોહંમદ

કેહદે તુ અપ છપ્પીલ ન ઘબરાએ મોહંમદ
 હાસીલ હો સબી તેરી તન્મનાએ મોહંમદ
 દમ નિકલે તો મેં વકતે નઝઅ આપકો દેખું
 ઓર વીરદે જખાં હોતો ફક્ત મેરે મોહંમદ
 ઇસાકો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર થા
 જેરે કદમ હે અરશે મોઅલાપે મોહંમદ
 હાફેઝકી તો યા રખ ચેહી દીન રાત દોઆ હે
 એકબાર દીખાદે રૂખે જોખાયે મોહંમદ

છપકર

તૈયાર હય

જલ્લ ફરમાશ લેને.

તારીખ.

મક્કા મોઅઝ્ઝમા

યેહ વો આલી મકામકી તવારીખ હય, કે જુસ્કે
 નામ ઓર જુઝુર્ગીસે તમામ ઇસ્લામીભાઈ વાકેફ હોંગે.
 ઇસ કીતાબમેં કઅજેશરીફ ઓર હરમ મોહતરમકી ઇમા-
 રતકા ઝીકર હય ઓર મસ્જેદુલ હરામકે શરાઈફ ઓર
 કરામાત ઓર અબ્તયબ હાલાતને પેસ્તરકે ઝમાનેમેં વાકેઅ
 હુવે હંચ દરજ હંચ. યેહ કીતાબમેં ચાર બાબ હંચ.

બાબ પહેલા.

ફસલ પહેલી-અસ્માકે (નામુંકે) બયાનમેં ફસલ
 દુસરી-મક્કા મોઅઝ્ઝમાકી આબાદીકે બયાનમેં ફસલ
 ત્રીસરી-મક્કા મોઅઝ્ઝમા ઓર મદીના મુનવ્વરાકી ફઝી-
 લત ફસલ ચોથી-મક્કા મોઅઝ્ઝમાકો વતન બનાનેમેં બી
 અઠવાલ તુખતલીફ હંચ. ફસલ પાંચમી-ઉન મુતબર-રીક
 જશુકે બયાનમેં જહાં દોઆ મકબુલ હોતી હય. ફસલ છઠી
 -મકકે કે મકાનાત ઓર જમીનકે બેચને ઓર કીરાયા
 લેનેકે હુકુમકે બયાનમેં.

બાબ દુસરા

બાબએકા બાકી તામીરકે બયાનમેં, ચોર ચાહે
ઝમઝમ ચોર ઉરકે ચન્દ્રકે કીકરમેં, ચોર કચ્છળેકે જવા-
હીર ચોર ગીલાકું ચોર નઝકંકી કેશીયતમેં.

બાબ તીસરા.

ઉસ બયાનમેં કે મસ્જીદ દરામકી વજે પેહલે કયાથી
ચોર ઉરકે બાદ કીસકંદર બઢાઈ ગઈ ચોર જો મઝબુન
ઉરકે મોઅલ્લીક હય.

બાબ ચોથા.

આલે ઉસમાનકે કાયમ હોનિકા બ્યાન વગયરા વગયરા,
ચોર બહોતસે હાલાત દરબ હંચ. યે કીતાબ ગોયા મક્કા
મોઅઝ ઝમાકી ગાઇડ હય જો સાદગ દબ પઠ આય હંચ
ચોર જો જાનંકા ઇરાદા રખેન હંચ, ઉન્કે લાઅં તે યે
કીતાબ બે ઈન્તીહા પુકીદ હય, મક્કા મોઅઝ ઝમાકે હાલા-
તસે વાકેફ હોનેકે લીયે ઇસ્સે બઢકર ચોર કોઈ કીતાબ
નહીં, યેહ કીતાબ પેહલે અરબીમેં થા બાદ હુદુ દુઈ મગર
ચુકે હુદુ નહીં જાનંવાલે મુસલમાનબાઈ ઈન્કા બાતની
ફેઝ નહીં ઉઠા સકતેથે ઇત લીઅં હુમને ઇસંમા હુદુ
જબાન ચોર શુજરાતી હરફેમેં ઉમદા ગ્લેજ કાગજપર
છપવાઈ હય ચોર રંગીન પુર નકશો નીગરવાલે ટાઈ-
ટલકી ઉમદા પક્કી જુલુ બધાઈ હય. ઇતની તમામ
ખુબીયુંપર કીમત સીફ રૂ. ૦-૧-૦

મીલનેકા પતા-

મીઆં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

બુક્કસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

કે. ત્રણબરવાળ-અમદાવાદ.

